

και δε θα μιλήσουν πιά. Δε χρειάζεται λοιπόν μεγάλη παλληκαριά, κύριε Βενιζέλε, για να ρθει στην Ελλάδα ο μόνος σύγχρονος Έλληνας φιλόσοφος. Αυτά θέλαμε να σας πούμε όλοι οι νέοι Έλληνες επιστήμονες την τελευταία αυτή στιγμή από σας εξαρτάται το να έχετε την τιμή πως βάλατε στο Πανεπιστήμιο μίαν αληθινή, διεθνή κορυφή — ή την ντροπή πως αφήσατε να χαθεί για την Ελλάδα ο Έλευθερόπουλος για πάντα. Γιατί λίγες μέρες ίσως ακόμα και ο Έλευθερόπουλος αποχτώντας την ελβετική θάλασσα βρίσκει τη θέση που του ταιριάζει εκεί που οι Κυβερνήσεις δε φοβούνται τους δημιουργούς μα έχουν τη δύναμη να κρατούν την επιστήμη μακριά απ' την αγορά. Θυμηθείτε τα λίγα αυτά, σα θα πρόκειται να συμπληρώσετε το Πανεπιστήμιο, κύριε Πρωθυπουργέ — μάκαι μην ξεχνάτε πως και μια ΓΊΠΟΣΧΕΣΗ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΚΗ σας συνδέει με τον Έλευθερόπουλο.

A. ΤΡΑΝΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Περισσότερο από την επιτυχία του Ράλλη κι από κάθε άλλο τρεχούμενο ζήτημα, μάς συγκινεί και μάς διαφέρει το Άνώτατο Συμβούλιο της Έργασίας που συνεδριάζει τις τελευταίες τούτες μέρες.

Το Συμβούλιο αποτελείται από αντιπροσώπους εργοδοτών, εργατών, εμποροπαλλήλων, από υπαλλήλους του Κράτους, από βουλευτές κι από επιστήμονες κοινωνιολόγους. Στην πρώτη του αυτή έκτακτη Σύνοδο είχε να γνωμοδοτήσει, σύμφωνα με το Νόμο, για τα Διατάγματα τα αναγκαία για την εκτέλεση των τελευταίων εργατικών νόμων. Η εικόνα του Συμβουλίου είναι φιλεργατική: οι εργάτες έχουν ορισμένα αιτήματα να παρουσιάσουν, αντιπροσωπεύουν ορισμένα κοινά συμφέροντα, ενώ από τους εργοδότες λείπει ή συνοχή, δηλ. ο καθένας τους φροντίζει και διαφέρει για τα συμφέροντά του. Ως τώρα δε γινήκανε πολλές συζητήσεις, γιατί οι εργοδότες φάνηκαν πρόθυμοι και σκεδόν όλοι είναι όμοφωνα.

Ένα από τα πολλά ευχάριστα του Συμβουλίου αυτού, που ως να τώρα μάς δίνει πολλές ελπίδες για τη μελλούμενη δράση του, είναι πως εκεί μέσα θα ξεκαθαρίσουν οι αληθινοί προστάτες του εργάτη από τους επιτήδειους εκμεταλλευτές του και πως αυτό θάν το νιώσουν κ' οι εργάτες, που άρχινήσανε

κιόλας νάν το νιώθουνε. Μα οι εργάτες δεν πρέπει να παρασέρονονται από βιαστικές, άμελέτητες προτάσεις που υποβάλλονται από μερικούς μόνο και μόνο για να φαίνεται πως διαφέρουνται γι' αυτούς και να δημοκοπούνε σε βάρος τους (όπως π. χ. για τον κανονισμό όρων εργασίας). Ζητήματα σαν το ζήτημα του κανονισμού των όρων εργασίας, χρειάζονται σοβαρές μελέτες και enquetes στα διάφορα είδη της βιομηχανίας. Γι' αυτό οι εργάτες πρέπει να φέρουν να γίνει ή μελέτη αυτή με την ήσυχία της. Δέν είναι ανάγκη να λυθόνε όλα τα ζητήματα τώρα: μπορούνε μερικά να μείνουνε και γι' άλλη Σύνοδο, αφού το Συμβούλιο θα συνέρχεται δυο φορές το χρόνο. Πρέπει άλλωστε να γίνει αυτό, για να μη γίνουν αντιδημοτικοί και προκαλέσουν αντίδραση οι εργατικοί νόμοι — πράμα που θα ξεσπάσει στο κεφάλι των εργατών. Χρειάζεται φρόνηση και περίσκεψη — κ' εμπιστοσύνη όχι στα κούφια κι άμελέτητα λόγια της επιπολαιότητας, μα στα σοβαρά και μελετημένα των αληθινών αντιπροσώπων των εργατών.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ Κ' ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΣ. Οι εργάτες άρχινήσανε επιτέλους να μισονιώθουν τους αληθινούς προστάτες τους. Έμεις τουλάχιστο άκουσαμε αρκετούς εργάτες, που είναι όπωςδήποτε πασιμένοι στο εργατικό ζήτημα, να μιλάνε μ' ένθουσιασμό για τους κ. κ. Τριανταφυλλόπουλο, Πετιμεζά, Βαρβαρέσο και Κορώνη. Αυτοί, λένε, είναι οι αληθινοί προστάτες μας μέσα στο Έργ. Συνέδριο.

Και φυσικά, αυτοί είναι μελετημένοι, πασιμένοι στο εργατικό ζήτημα, κι έτσι ζητάνε το ζητάνε για το καλό του εργάτη κι όχι για το δικό τους το καλό. Δέν πατάνε πάνου στο εργατικό ζήτημα για να αναδειχτούνε, για να πάρουν αξιώματα, για να ψωμιστούν επιτέλους απ' αυτό. Ο χαρακτήρας τους και οι σπουδές τους, κι όχι ή πρόστυχη εκμετάλλεψη, τους φέρανε σιμά στους εργάτες και τους άναψανε μέσα στην ψυχή τους την ιερή φωτιά για τον εργατικό άγώνα. Όταν και οι Ρωμιοί εργάτες άνοιξουν τα μάτια τους, όταν άρχινήσει και δώ να μορφώνεται εργατική συνείδηση, να, που θα ζητήσουν οι εργάτες τους οδηγούς και προστάτες τους, διώχνοντας με τις κλωτσιές τους χυδαίους εκμεταλλευτές τους.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ. Με το να πέτυχε ο κ. Ράλλης στην Άρκαδία και ο κ. Βελέντζας στη Φθιώτιδα και με το να νάν αντιπολιτευόμενοι κ' οι

δυό τους, δὲ σημαίνει πὼς κλονίζεται ἡ Κυβέρνηση. Εἶναι τέττα καὶ τόση ἢ πλειονοψηφία της, πού κι ἄλλες τόσες ἐκλογικὲς ἀποτυχίες της, γιὰ τὴν ὥρα τουλάχιστο, δὲν τὴ συγκινοῦν.

Ὡστόσο ὁ κ. Βενιζέλος πρέπει νὰν τὶς προσέξει κι αὐτές. Εἶναι, νὰ ποῦμε, ἓνα εἶδος προειδοποίηση καὶ θυμίζει τὸ λαϊκὸ παραμῦθι τοῦ Χάρου καὶ τοῦ κουμπαρίου του.

— Κουμπάρε, εἶχαμε συμφωνήσει νὰ μὲ προειδοποιήσεις, σὰν εἶτανε νάρθει νὰ μὲ πάρεις, καὶ μὲ γέλασες. Ἡρθεῖς ἔτσι ξαφνικὰ κι ἀπροειδοποίητα! εἶπε μὲ παράπονο καὶ μὲ θυμὸ ὁ χωριάτης στὸ Χάρο.

— Τί λές, κουμπάρε μου; τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Χάρος. Μιὰ καὶ δυὸ σὲ προειδοποίησα; Ὅταν ἀσπρίζανε τὰ μαλλιά σου, ὅταν πέφτανε τὰ δόντια σου, ἔτανε πιανόντουσαν τὰ πόδια σου, δὲν εἶτανε δὲν αὐτὰ προειδοποίηση, πὼς εἶχα ξεκινήσει κ' ἐρχόμουν νὰ σὲ πάρω;

Μιὰ τέττα προειδοποίηση γιὰ τὸν κ. Βενιζέλο εἶναι καὶ οἱ δυὸ τελευταῖες ἐκλογές. Ἄς τὴν προσέξει. Λένε μάλιστα πὼς ἂ δὲ βιαζότανε τόσο γιὰ τὴν τελευταία Ἰπουργικὴ μεταρρύθμιση κι ἂν τὴν ἔκανε ὕστερ' ἀπὸ τὶς ἐκλογές, ὁ κ. Ράλλης καὶ ὁ κ. Βελέντζας δὲ θὰ πετυχαίνανε τόσο πανηγυρικά.

ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι καὶ τέλειο, στὸ τεχνικὸ του μέρος, τὸ δράμα τοῦ Ποταμιάνου. Αὐτὸ ἂς τὸ ξετάσει κι ἂς τὸ χτυπήσει ἢ κριτικῆ. Ἐμεῖς βλέπουμε τὴν εὐγενικὰ του πρόθεση μοναχὰ καὶ μὲ ἔλη τὴν καρδιά μας τὴ χεροκροτοῦμε. Ἀνέβασε στὴ σκηνὴ πάνου μιὰ πρόληψη, τὴ θρησκοκαπηλεία, καὶ τὴ χτύπησε γερὰ καὶ παληκαρῖσια. Νά, τί βλέπουμε μεῖς καὶ νά, τί εὐχόμαστε δόξυχα: νὰ κολουθήσουν κι ἄλλοι τὸ παράδειγμα τοῦ Ποταμιάνου καὶ νὰ μᾶς δώσουν τέττα δράματα, ἔστω καὶ μὲ τεχνικὲς ἀτέλειες. Τὰ τέλεια καλλιτεχνήματα θάρθουνε μοναχὰ τους, στὴν ὥρα τους. Τώρα, στὴν ἀναβροχιά, καλὸ νὰι καὶ τὸ χαλάξι.

ΑΝΗΘΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ. Πολλὴ κουβέντα ἔγινε αὐτὲς τὶς μέρες στὸν τύπο μας γιὰ τὴν «ἀστυνομία ἡθῶν» πὸν ἐφαρμόζει ἡ ἀστυνομία μας, γιὰ τὴν ἡθικὴ τῆς ἀστυνομίας μας καὶ γιὰ τὶς αὐστηρὲς διαταγές πὸν βγάζει κάθε τόσο γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ὁ σεβασμιώτατος κ. Ζυμπρακάκης. Καὶ τί δὲν εἶπανε καὶ δὲ γράψανε οἱ φιλόσοφοι καὶ κοινωνιολόγοι τοῦ τύπου μας!

Ὡστόσο τὸ σπουδαιότερο δὲν τὸ εἶπανε στὸν κ. Ζυμπρακάκη. Δὲν τοῦ εἶπανε πὼς ἡ ἀστυνομία του

εἶναι πέρα πέρα ἀνήθικη, ἔτανε ταρτουφίζει καὶ παραγνωρίζει τὴ δουλιὰ της τόσο ἐλεεινά, ὥστε νὰ διαπομπεύει καὶ νὰ σέρνει στὰ ἀστυνομικὰ μπουντρούμια, ὅπως συνέβηκε τὴν περασμένη βδομάδα, τὰντρόγυνα πὸν πάνε νὰ ξανασάνουνε λίγο ἔξω ἀπὸ τὶς περιφημὲς ἀχιβάδες πὸν λέγονται Ἀθηναϊκὲς πλατείες.

Μιὰ ἡθικὴ ἀστυνομία, μιὰ ἀστυνομία πολιτισμένου κράτους ἄλλου καὶ μ' ἄλλα μέσα θὰ κοίταζε νὰ χτυπήσει τὴ λεγόμενη ἀνηθικότητα κι ὄχι ἔπου κι ὅπως ζητάει νὰν τὴ χτυπήσει ἡ Ἀστυνομία μας, δημιουργώντας κάθε λίγο σκάνταλα καὶ μασκαραλῆκια σὲ βάρος της. Ὁ σεβασμιώτατος κ. Ζυμπρακάκης καιρὸς νὰ φροντίσει γι' ἄλλα πράματα καὶ νὰ φρίσει ἡσυχῆ τὴν ἡθικὴ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΙΤΑΠΟΘΗΚΕΣ. Πολύ διαβάζονται καὶ συζητιοῦνται μιὰ σειρά ἄρθρα «Περὶ δημοσίων σιταποθηκῶν» πὸν δημοσιεύει στὴν «Ἀκρόπολη» ὁ βουλευτὴς Αἰτωλοακαρνανίας κ. Στέφανος Γρανίτσας.

Ἐἴθρα αὐτὰ ἔχει σκοπὸ ὁ κ. Γρανίτσας νὰν τὰ τυπώσει σὲ ξεχωριστὸ φυλλάδιο, ἀφοῦ πρώτα τὰ μεταφράσει σὲ γλώσσα ζωντανώτερη, δημοτικῆ. Καλὸς καὶ ἅγιος ὁ σκοπὸς τους. Ἐἴθρα του πρέπει νὰ διαβαστοῦν ἀπὸ τὸν κοσμάκη, νὰν τὰ νιώσει ὁ κοσμάκης καὶ ὁ ἴδιος ὁ κοσμάκης νὰ πειτῆσει οἱ ἰδέες τοῦ κ. Γρανίτσας νὰ σαρκωθοῦνε σὲ πράματα.

Σὲ γλώσσα δημοτικῆ λοιπὸν, ὄχι ἔμωζ σὲ δημοτικῆ σὰν καὶ τούτη πὸν μεταχειρίζεται. στὸ σημερινὸ ἄρθρο του στὸ «Νουμᾶ» καὶ πὸν θὰν τὴ ζήλευε κι ὁ Ραμᾶς.

Ὁ φίλος Γρανίτσας, βέρος Ρουμελιώτης, σὲ ποιήματα καὶ σὲ πεζογραφήματά του ἔχει ἀποδείξει πὼς κατέχει καὶ ξέρει νὰ μεταχειρίζεται τὴ δημοτικὴ μας γλώσσα ὅσο λίγοι ἀπὸ μᾶς. Γιατί λοιπὸν νὰ παρασέρνεται κι αὐτὸς ἀπὸ τὴ λεγόμενη «πολιτικὴ τοῦ ζητήματος» καὶ νὰ μπασταρδεύει ἔτσι τὴ γλώσσα του;

ΛΑΣΠΗΔΟΛΟΓΗΜΑΤΑ. Μιὰ σκηνή, ἡ τελευταία, ἀπὸ τὸν «Ἀρχισυντάχτη» τοῦ Ταγκόπουλου.

«ΛΑΣΠΡΑΝΗΣ (διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδας «Λάβαρο»). Καιρὸς πῆ νὰ σιτισθῶ καὶ γὼ στὸ Πρωταγεῖο. Καιρὸς νὰ ζητήσω καμιά δημόσια θέση...»

Δόκουμέντα: Γράφεται καὶ ξαναγράφεται τούτες τὶς μέρες πὼς ὁ κ. Κύρος τῆς «Ἐστίας» ζήτησε νὰ διοριστεῖ πρέσβης στὴ Ρώμη καὶ ἐπειδὴ δὲν

τοῦ δόθηκε ἡ πρεσβεία πολεμαίε λυσσασμένα τὸν κ. Κορομηλά.

Κι ἔμωσ ἔλ' οἱ φημεριδογράφοι, ἀκόμα κι ὁ κ. Κύρος, γράψανε πὼς ὁ «Ἀρχισυντάχτης» εἶναι ψεύτικο ἔργο καὶ **συκοφαντικό**. Ὁ διευθυντὴς μάλιστα τοῦ «Ἀστὴρ» ρωτᾷει ταρτουφικώτατα :

— «Ἐπάρχει τέτιο ἀνήθικο δημοσιογραφικὸ γραφεῖο στὴν Ἀθήνα σὺν ἐκεῖνο πὸ μᾶς παρουσιάζει ὁ Ταγκόπουλος στὸν «Ἀρχισυντάχτη» του ;

Τοῦ ἀπαντοῦμε :

— Δυστυχῶς ὁ Ταγκόπουλος ἔπλασε τὸ γραφεῖο τοῦ «Λάδαρου» **πολὸ ἠθικὸ** — κι αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερο λάθος του.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἰστερ' ἀπὸ ἓνα δυὸ φύλλα θάρχησουμε ἓνα μεγάλο ἀνέκδοτο διήγημα τοῦ κ. Κ. Θεοτόκη «Ἡ τιμὴ καὶ τὸ χρῆμα».

— Στὸν Πειραιᾶ παίχτηκε τὶς προάλλες ἓνα ἄγριο δράμα «Γιὰ τὴν τιμὴ τῆς ἀδερφῆς», γραμμένο ἀπὸ κάποιον Κ. Μιχαλόπουλο. Οἱ ἐφημερίδες μᾶς εἶπαν πὼς ὁ Ἀνταλάκης εἶδε αὐτὸ τὸ δράμα στὸ θέατρο καὶ μόλις τέλωσε ἡ παράσταση πῆγε καὶ σκότωσε τὴν ἀδερφή του. Δὲν πῆγαινε ὁ βλοσυρὸς νὰ σκοτώσει τὸ συγγραφέα. πὸ μὴ νὰ διαπράξει κι ἄλλα τέτια δράματα;

— Στὸ Χανιώτικο «Κήρυκα» (ἀριθ. 263—12 Ἰουνίου) ὁ κ. Ἀγγελόπουλος Σ. Καραμπάσης δημοσιεύει, μεταφρασμένη στὴν καθαρεύουσα, τὴ μελέτη τοῦ κ. Φριλιγγου γιὰ τὸ «Ἄσμα Ἀσμάτων», μὲ τὴν ἀκόλουθη σημείωση: «Ἡ πραγματεία αὕτη εἶναι μετάφρασις εἰς τὴν καθαρεύουσαν ἐκ τῆς δημοτικῆς γλώσσης τοῦ «Νουμά», ἐξ οὗ παραλαμβάνομεν αὐτὴν, ὡς ἔχει, ἀπλῶς μεταφράζοντας. Ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ μετάφρασις αὕτη θὰ γράψωμεν τί φρονεῖ ἡ Ὀρθόδοξος Θεολογία περὶ τοῦ Ἄσματος Ἀσμάτων».

— Ἐνα πολὺ ἄμορφο ποίημα τῆς δικῆς μας Μυρτιώτισσας δημοσιεύτηκε στὸ τελευταῖο φυλλάδιον τῆς «Χαραυγῆς» τῆς Μυτιλήνης. Τὸ λέει «Στὴ Φύση» καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα τραγούδια τῆς.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ἙΣΤΙΑΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ 44

Ἐξεδόθησαν : ΚΩΝΣΤ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΕΡΓΑ: ΠΟΙΗΜΑΤΑ—ΠΕΖΑ

ΤΟΜΟΙ ΔΥΟ ΣΕΛ. 468

Περιέχουσι πάντα τὰ ἔργα τοῦ δημοτικωτάτου συγγραφέως ποιήματα καὶ πεζά. Τὰ δημοσιευθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς βιβλία, εἰς περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας καὶ τὰ ἀνευρεθέντα μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἀνέκδοτα (τὸ πρῶτον ἤδη δημοσιευόμενα).

Τιμῶνται διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δρ. 5

διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν » 6

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜὴ

ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΑΤΖΗΔΕΣ

Φίλε «Νουμά»,

Τώρα μὲ τὴ ζέστη ἀξίζει νὰ σοῦ δηγηθῶ κάτι δροσερὰ καὶ διασκεδαστικώτατα. Ὁ λόγος γιὰ τὸν «Ἀρχισυντάχτη» σου δά. Λοιπὸν ἄκουσε. Στὴν πρώτη του παράσταση, ἔλ' οἱ διευθυντὲς καὶ οἱ ἀρχισυντάχτες τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου στὸ θέατρο. Ἰστερ' ἀπὸ τὴν πρώτη πράξη, στὸ διάλειμμα, πολεμικὸ σποῦλιό.

— Νὰ τὸν μποῦκοτάρουμε τὸν «Ἀρχισυντάχτη». Οὔτε λέξη. Ἔτσι, σὰ νὰ μὴν παραστάθηκε αὐτὸ τὸ ἔργο !...

— Σύμφωνοι!

Μὰ Ἀθηναῖος φημεριδογράφος καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ λόγο του! Τότε ὁ «Ἀρχισυντάχτης» θὰ εἶτανε ψεύτικο, ἀφύσικο ἔργο, κι ὄχι πιστὴ ζουγραφιά, τραβηγμένη δλόϊσα ἀπὸ τὸ φυσικό.

Κ' ἔτσι τὴν ἄλλη μέρα, 7 τοῦ Θεριστῆ, βρῖσανε σκυλήσια οἱ «Ἀθηναῖοι», τὸ «Ἐμπρός», ἡ «Πατρις», ἡ «Ἑστία» καὶ ὁ «Ἀστὴρ» καὶ σωπάσανε δλότελα ἡ «Ἀκρόπολη», οἱ «Καιροί», τὸ «Σκρίπ», ἡ «Ἀστραπή», καὶ ἡ «Ἑσπερινή». Ὁ «Χρόνος» ἔβρισε στὶς 8, στὶς 9 στὶς 10 καὶ στὶς 13 τοῦ Θεριστῆ, ἡ «Ἐφημερίς» στὶς 8 τοῦ Θεριστῆ καὶ οἱ «Ἀθηναῖοι» ξαναβρῖσανε στὶς 9 τοῦ Θεριστῆ. Ὅλοι πάντου κάτου οἱ κριτικατζήδες τοῦ τύπου εἶπανε τὴ γνώμη τους καὶ τὴ βρῖσιά τους, ἐξὸν ἀπὸ κείνους πὸ βρῖσανε σωπαίνοντας.

Νὰ δοῦμε τώρα τί θὰ πεῖ κι ὁ Ξενοπούλου, ὁ Πάπας, νὰ ποῦμε, τῶν κριτικατζήδων, πὸ κάθε Δευτέρα δημοσιεύει ταχτικὰ στοὺς «Καιροὺς» κριτικὴ ἐπιφυλλίδα γιὰ ὅλα τὰ ἔργα, καλὰ ἢ κακά, δικὰ μας ἢ ξένα, πὸ παίζονται στὰ θέατρα.

Ἔρχεται ἡ Δευτέρα, 11 τοῦ Θεριστῆ, ὁ Γρηγόριος τοιμουδιά στὴν ἐπιφυλλίδα του γιὰ τὸν «Ἀρχισυντάχτη».

Τὸν ἀντάμωσα τὴν Τρίτη βράδι, 12 τοῦ Θεριστῆ, στὸ θέατρο Κυδέλης.

— Μπρὲ Γρηγόριε !

— Τί νὰ σοῦ κάμω, καημένε ! Μοῦ ἀπαγόρεψε ρητὰ ὁ Νικολόπουλος νὰ γράψω γιὰ τὸν «Ἀρχισυντάχτη» στὴν ἐπιφυλλίδα μου !...

— Τὸ φαντάστηκα....

— Τί ἤθελες νὰ κάμω ;

Τίποτα νὰ μὴν κάνεις, Γρηγόριε. Ὁ Γιαννίδης στὸν «Ἀρχισυντάχτη» τὸ λέει : «Ἐγὼ εἶμαι τὸ χέρι πὸ ἄλλοι τὸ κινεῦνε, ἔπως θέλουν». Ἔτσι καὶ